

NHỮNG VẦN THƠ KÍNH DÂNG MẸ

Tô Đình Đài - 2012

1. ĐI HỌC XA NHÀ (1957)

Hồi con đi mẹ còn vui về lắm
Cứ chiều chiều tựa cửa ngóng trông
Xuân Hè rồi lại Thu Đông
Con ơi trông mãi sao con không về

Thu buồn lát đất miền quê
Ngày về con mẹ nặng nề lui xa
Mẹ ơi xứ lạ đường xa
Mãi lo sự nghiệp nên xa mẹ hiền

Dòng đời còn quá ngửa nghiêng
Đem thân trai trẻ viết lên giòng đời
Chiều nay con gọi mãi mẹ ơi
Con về với mẹ ,mẹ thôi đừng buồn

Nguyện cầu cho Mẹ bình yên
Chờ ngày sum họp đoàn viên vui vầy.

2. MẸ QUA ĐỜI (1974)

Buồn đau ngập cả không gian
Môi miệng run run lệ ngập tràn
Vũ trụ xoay vần trong đêm tối
Con người lay lắt cảnh thế gian
Mẹ hỡi ôm nguồn vào lòng đất
Con ngồi nhặt lệ đêm chiều sang
Mây ơi có biết long chãng tá
Theo gió trôi đi giấc mộng vàng

3. VỀ QUÊ MẸ (1982)

Trở về quê mẹ buổi chiều hoang
Mây trắng bâng khuâng nhuộm nắng vàng
Nền trơ sỏi đá tường loang lổ
Cội rụi thân già bóng hắt ngang
Góp nhặt niềm xưa với hình bóng
Tan tành mộng ước bước lang thang
Hỡi mẹ bao năm còn vương vấn
Theo gió chiều lui lệ ngập tràn

4. NHỚ QUÊ MẸ (1978)

Sáng ra con thấy lá vàng rơi rụng
Tàn cây xanh cũng đang mòn mỗi gầy vò
Quê mình đã bị vùi trong cát bụi than tro
Hồn con nức nở, gió chiều thoảng qua

Ra đường con thấy cỏ lạ đơm hoa
Do tay người vun xới cấy trồng
Hương hoa chẳng diệu mà nồng
Mẹ ơi sức Mẹ, chịu còn bao lâu

Chiều chiều ra đứng đầu cầu
Giòng nước róc rách, gió gào lướt ngang
Nhớ ngày nào, Mẹ ẵm tay mang
Giờ con thổn thức ngổn ngang tình đời

Mẹ ơi! tiếng mẹ ru khê à ơi
Cho con hơi thở, khung trời ước mơ
Quê mình nay bị xác xơ
Hoa tàn cỏ rụi đón chờ xuân sang

5. NHỚ MẸ (1976)

Mẹ ơi con viết bài thơ nhớ mẹ
Xác thân con dù rũ chết bên đường
Xác thân con dù vùi dập ngàn phương
Con giống bão choàng lên cảnh vật

Mẹ ơi dù cho gió mưa vùi dập
Dù cuộc đời bóp chết tim con
Vẫn một lòng giữ dạ sắt son
Lời của mẹ nghìn đời ghi tạc

Mẹ ơi dù cho thời gian phai bạc
Người mẹ hiền vẫn ở bên con
Lời mẹ hiền là Hiếu là Trung
Con nhớ mẹ không quên lời mẹ dạy

Mẹ ra đi chúng con còn vất vả
Đến hôm nay vẫn chưa được yên lành
Nhớ thương người khước mắt long lanh
Đến lúc chết vẫn còn lo lắng

Mẹ ơi dù muôn ngàn cay đắng
Vẫn một lòng thề với mẹ yêu
Mẹ hy sinh gian khổ quá nhiều
Con nhất quyết noi gương của mẹ

6. THÔN MẸ (1982)

Từ năm 1960 quê mình bị chiếm
1982, về thăm quê mẹ ngửa nghiêng
Bà con sống sót trong cảnh truân chuyên
Tường xiêu, vách đổ một miền hoang vu!

Nhớ ngày nào tiếng mẹ hát ru,
Hoa cau rụng trắng bên thềm lá rơi.
Gốc trầu xanh, nghe tiếng mẹ cười,
Ồ! Con tôi đã lớn ,xin tờ hồng xe duyên.

Bờ dậu thưa, nón lá nghiêng nghiêng,
Vui cười mẹ nhắc, học hành gắng lên,
Nơi gương Ông-Bà, Cô-Bác bề Trên
Con trai của mẹ, công danh đợi chờ!

Lúa mùa, ruộng nước dưới ánh nắng mơ
Sóng vờn xanh biếc như lời dạy con,
Ca dao, tục-ngữ, câu hát véo von..
Con ơi! Tình-nghĩa sắc son trọn đời!

Giờ đây quê người , giọt nắng chiều rơi!
Lá vàng rơi khê, nhớ lời mẹ khuyên..
Mẹ ơi! Quê mình dù cho tường đổ dậu nghiêng
Vâng lời mẹ dạy, con nguyện khắc ghi...

7. NHỚ MẸ (1996)

Tuổi ấu thơ, con đã hiểu mẹ
Thiếu phụ quê nghèo, tần tảo nuôi con..
Đèn khuya một bóng mỗi nòn !
Võng đưa kéo kẹt, làm con đau lòng!

Chiến tranh khói lửa lan tràn..
Làng thôn xơ xác, đường làng vắng teo!
Ruộng vườn, cây cối héo queo!
Thiếu cơm khát máu, đói nghèo xót thương !

Đến khi Đình chiến Hòa bình..
Tìm con rạo rực, theo giòng nước trôi.
Trời lên hụp xuống, cọ xát với đời,
Lời khuyên của mẹ, một trời yêu thương !

Đủ lông, đủ cánh, con lại lên đường..
Vào Nam công-tác với tình thương mặn nồng !
Tuổi đời mẹ đã chất chồng,
Ra đi bỏ lại tháng năm ảo vờ !!

Thế rồi long đất lở trời !
Thân con tù-tội, nổi trôi xứ người!
Bao năm sóng dập, gió dồi !
Mẹ tiễn con đến đất trời bình an..

8. BAO GIỜ CON MỚI TRỞ VỀ

Đã bao Thu, một đời người
Thu buồn theo tiếng lá rơi !
Lòng ta tê tái và chua xót !
Chợt nhớ dáng xưa ở phương trời !

Ôi Thu ấy, nay còn đâu !
Chim kêu, vượn hú áng mây sầu...
Mãi nghe tiếng “à ơi” của mẹ
Kẻo kẹt bên thềm suốt canh đầu !

Mơ về tìm lại trăng xưa,
Ruộng đồng, xóm nhỏ lúa thưa !
Cây đa đầu làng, xanh trở lại...
Bờ tre, bụi chuối... bớt te tua !

Giờ đây ở tận phương xa...
Nắng vàng hôn nhẹ từng nhà !
Thu ơi, đau lòng người lữ thứ !
Vui Thu này, lại nhớ quê ta !!

Hàng năm Thu lại về...
Tuyết rơi mái tóc, gió lê thê !
Chân bước nặng nề, mây giăng lệ !
Mẹ ơi, đừng buồn nữa con sẽ trở về !

9. MẸ ĐI CHỢ VỀ

Thuở ấy, đợi mẹ đi chợ về...
Trời Thu chấp cánh đồng quê,
Mặt lá vàng rơi dòn dập...
Niều áo mẹ, cười hả hê !

Mẹ ôm...ngọt ngào hôn con !
Cả mùa thu nhốt trong lòng !
Lồng đèn, bánh Trung thu của con đó...
Cả bầu trời ca hát véo von !

Hồn con, ánh sáng lồng đèn
Một trời hoa, mẹ ngợi khen !
Rồi bao mùa thu đã chín...
Dòng đời con phải bon chen !

Bao mùa lá đỏ trôi qua,
Cây sấu đông nay đã già !
Con đã ra đi biêng biệt...
Mỗi độ Thu về...mẹ thít tha !

Ngày nay con lại xa quê,
Mây trời tím ngắt lối về !
Mẹ ơi, hết đêm trời lại sáng...
Nguồn sống thân thương sẽ tràn trề !

10. XUÂN VỀ NHỚ MẸ 2009

Mùi má mùa XUÂN ở xứ người
Lòng con xao xuyên bụi ngùi nhớ thương !
Tuyết ơi ! ngập trắng phố phường !
Hàng cây trụi lá, lạnh run khóc thầm !

Ngoài trời giá tuyết nắng run,
Trong nhà thanh vắng, một mình ngẩn ngơ !
Mọi vật lạnh-lẻo thờ ơ..
Khung trời kỷ niệm hiện về xa xưa !!

Trong nhà thiếu bóng hoa mai,
Bánh tổ bánh tét, đón thưa ông bà.
Văng vẳng đâu đây, hương gió thoảng xa,
Một mùa HỘI TẾT, hương hoa rợp trời !

Nhớ thương quê-cũ một thời,
Bom đạn khói lửa, tôi bời xóm thôn !
Xuân về, mẹ áo rách vai khòm..
Chắt chiu, chịu đựng, giúp con nên người .

Giờ đây cách trở đôi nơi,
Hình dáng của mẹ, một trời nhớ thương !
Bầu trời trắng đục, mờ sương
Con nhìn thấy mẹ, lệ vươn vai gầy !

Mẹ ơi ! con mẹ vẫn còn đây ,
Ngày ngày thầm nguyện vòng tay nhơn tình.
Chúa Xuân rực sáng ánh bình minh..
Nguyện cầu đất mẹ, an-lành tháng năm !!

11. MẸ ƠI

Mẹ ơi ! trời nay đã vào Thu !
Nơi đây nắng lạt...sương mù...
Từng lá vàng rơi theo hơi thở !
Hồn con heo hắt...lệ thiên Thu !

Và cứ thế...bao mùa Thu trôi qua...
Lệ ươm...vùng đất xa nhà...
Mơ tiếng Ve Sầu, chòm Khế ngọt...
Cay đắng, ngọt bùi...lại trở hoa !!

Mẹ ơi, quả đất tròn xoay...
Hết đêm rồi lại đến ngày...
Ngọn gió đổi chiều...đang thổi mạnh
Hãy vươn mình...sau giấc ngủ say !

Mẹ ơi, con đợi ngày về...
Đôi bờ sum họp...ánh trăng quê !
Bầy thú rừng sống sót...phải đối mặt !
Con cháu Lạc Long vẹn lời thề !

12. VỀ THĂM QUÊ

(Quê Quảng nam)

Mẹ ơi, con đã về đây..
Khung xưa, sợi nắng hao gầy !
Hơi Mẹ còn thơm trong gió
Sưởi ấm hồn con, vui ánh mây.

Nhà tranh vách lá đã đổi thay
Bôi son, trét phấn vẫn chau mày !
Vì bởi tình đời đang sai lạc...
Cởi đời vật chất quá chua cay !

Chóp Chài, Núi Cẩm vẫn còn xanh
Bờ tre, bụi chuối..trăng gió lay cành,
Hương hồn Cô Bác buồn phẫn phất
Xoay lưng, ngoảnh mặt, nở sao đành !

Đường quê, xóm nhỏ đổi dời
Suối khe róc rách, lệ đầy vơi...
Ruộng lúa còn xanh, còn sức sống
Chiều nghiêng, nắng đổ lưng đời.

Thân con, lũ khách giữa trần gian...
Dòng đời bão táp lắm gian nan !
Nhớ mãi "tiếng à ơi" của Mẹ...
Nước đi ra biển, lại mưa về nguồn

13. BÀI CA TUYẾT TRẮNG

Tóc mẹ bạc trắng phau phau !
Lung linh theo gió, vụn sắc màu !
Lời ru thấm vào da thịt...
Ngọt bùi, cay đắng...miếng Trầu Cau !

Nhìn theo áo mẹ phát phới bay...
Mẹ ơi, hồn con quán quýt tháng ngày !
Những tháng năm dài thương nhớ !
Đèo cao, dốc đá...chẳng đổi thay !

Mẹ ơi, lòng mẹ như kim cương !
Tuyết hoa rải khắp phố phường...
Tắm gội...núi rừng trở trụ...
Bàn tay ngà ngọc yêu thương !

Tuyết tan...vạn vật xôn xao !
Hương thơm lan, Cúc, Huệ, Đào...
Hát ca...bầu trời đầy hương sắc !
Mùa Xuân bắt tận... ánh trời sao !

Bài ca tuyết trắng mênh mông !
Gió mây tình nghĩa mặn nồng !
Thái sơn biển cả vui chào đón...
Tái tê...nhưng hoa nở trong lòng !

14. MẸ MỘT TRỜI HOA

“Lòng Mẹ bao la như biển Thái bình”
Con chào đời...nắng ấm bình minh !
Dòng sông ngọt bùi bao Thời đại !
Thuyền Mơ giữa bến Nhân tình !

Mẹ là gió mát... trưa hè
Vòng tay hiền diệu vuốt ve !
Dòng sữa ngọt ngào...lời âu yếm !
Giấc An bình...mưa nắng chờ che !

Mắt Mẹ tươi mát...ánh Trăng Thu !
Long lanh xua đuổi cõi sương mù...
Ca dao, tục ngữ...một trời thương nhớ
Giúp cõi đời ...trăng sáng...đèn lu !

Mê là Lò Sưởi đêm Đông...
Hơi trầu cau...môi má ửng hồng
Bức tranh nghèo...cơm dưa mắm
Vui lòng khách Quý...viếng thăm !

Đời Mẹ...nhựa sống ươm mùa Xuân
Vạn vật hò reo...pháo nổ tung bùng
Bao ong bướm cùng hoa tình tự
Mây mưa...suối mộng mãi chung tình !

Tạ ơn Mẹ...Một Trời Hoa
Long lanh chiếu sáng dải Ngân Hà
Phủ lên chiều rộng...nhiều ngăn cách
Tình thương diệu vợi...gió mưa sa !

15. LỜI RU MẸ

Quê người...nhớ quía Mẹ ơi !
Hình bóng của Mẹ...một trời ước mơ !
Nhà tranh, vách đất đơn sơ !
Đường làng, chân đất...nét thơ tuyệt vời !
Lời Mẹ ngọt liếm chơi vơi !
Không gian yên tĩnh, đất trời thương yêu !
Vòng tay âu yếm...nuông chiều !
Thân con thuở ấy...lựa điều bọc quanh !
Thương Mẹ cố gắng học hành...
Kính Thầy,mến Bạn...bức tranh vào đời...
Mặc dù song gió nổi trời
Công thành danh tạc...xứng người Mẹ thương.
Theo mắt Mẹ con lên đường
Ơn nhà, nợ nước...bốn phương thi tài
Lời ru văng vẳng bên tai
Băng rừng vượt suối...kề vai chung tình.
Mẹ ơi nhớ mãi quê mình
Nhớ lời ru mẹ...lung linh mây ngàn !
Chiều quê sóng lúa rộn ràng !
Bao la, bát ngát...ngập tràn Đại Dương !!

16. TÌNH MẸ

Mẹ là dòng suối tình yêu ,
Trần gian trăm hướng, muôn chiều !
Bàn tay tinh...Mẹ nối kết...
Hoa ca... bướm lượn dập dìu !

Mẹ là gió mát trăng thanh !
Vạn vật hò reo...khắp ngõ ngành !
Sung mãn, bình an, hạnh phúc...
Ngọc ngà, châu báu...sáng long lanh !

Mẹ là nguồn ấm...tim con
Xuyên xao mơ mộng...mọi nẻo hồn !
Phát họa đường đời...con theo bước..
Tơ lòng ru ngủ...vượt núi non !

Lòng Mẹ mang mát cả bầu trời...
Bềnh bồng hoa trắng nổi trôi !
Ban cho dòng đời đầy ơn phước !
Bình minh soi sáng khắp núi đồi !

15. MẸ TÔI

Một sương hai nắng vì con,
Đời Mẹ như suối xuôi dòng...
Hụp lặn giữa dòng đời rác rến !
Tình thương con hoa nở trong lòng !

Giữa thời Phong Kiến khó khăn !
Góa Phụ xinh tươi...giữa cảnh ló lẩn
Tìm gốc cây đa che chở...
Khóe mắt vượn cao...ngóng Chị Hằng !

Tiếng hát ru con vào đời...
Khung trời diệu vợi ánh trăng rơi.
Vẽ ra bao nẻo đường mơ ước !
Ánh sáng Bình minh ló dạng rồi !

Lòng mẹ như ánh sao Mai...
Hết con đến cháu...vẫn miệt mài...
Trái tim rung cảm...nuôi dòng máu
Nỗi niềm phần khởi ở ngày mai !

KÍNH DÂNG MẸ
IOWA ngày 10/5/2012
BS Tô Đình Đài